

μοί¹ φυσικώτερον τεθειμένοι ἔχουσι σχῆμα τῶ τῶν ἀγγείων τοῦ αὐστηροῦ λεγομένου ρυθμοῦ προσομοιάζον μετὰ βολβῶν ἀσθενῶς προβεβληκότων², ἡ δὲ ρίς κατὰ τὰλλα ὄχι πολὺ διάφορος ἀσθενέστερα πολὺ φέρει τὰ πτερύγια, πολὺ δὲ μεγαλείτερον κατ' ἀναλογίαν τὸ πλάτος τοῦ ἄνω χείλους κατὰ τὸ φίλτρον· τὸ δὲ πάντων κυριώτατον πᾶσα ὑπερπλέονασις τῆς σαρκὸς ἐλλείπει ἀπὸ τοῦ προσώπου καὶ οἱ μῦς καὶ τὸ δέρμα ἐπικαθῆνται μόνα σχεδὸν ἐπὶ τοῦ σκελετοῦ ἱκανῶς δεδηλωμένου καὶ σχῆμα παρέχοντος τῶ προσώπῳ γωνιῶδές πως μᾶλλον καὶ πεπλατυσμένον ἢ ἀποστρογγυλωμένον ὠρειδές. Καὶ τσιαῦται μὲν αἱ δημοσιεύμεναι κεφαλαί. Ἄλλὰ τίνος ἐργαστηρίου ἔργα εἶναι; Ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πᾶσαι ἐν διαφοροῖς ποιηθεῖται χρόνοις, ἢ ἡ διαφορὰ τῶν χρόνων δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἐξήγησιν τῶν κατὰ τὴν τέχνην παρατηρουμένων ἐν αὐταῖς διαφορῶν;

Οὕτε τοῦ παρόντος χρόνου, ἀλλ' οὕτε πρὸ πάντων τοῦ παρόντος τόπου εἶναι ν' ἀποκριθῶμεν διὰ μακρῶν εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα· ὅταν πάντα ἢ τοῦλάχιστον τὰ πλεῖστα τῶν ἐν Ἀκροπόλει ἐσχάτως εὐρεθέντων γίνωσι δι' ἀπεικονίσεως γνωστά, ἴσως ἐπανελθωμεν, ἐάν τις ἄλλος δὲν μας προλάβῃ, εἰς τὸ ζήτημα· ἐνταῦθα δέ, οἷονεὶ ὑποδηλοῦντες μόνον τὸ καθ' ἡμᾶς γενικὸν πόρισμα τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν ὡς πρὸς τὴν πορείαν τῆς τέχνης ἐν Ἀττικῇ, ἀρκετὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι πρὸς τῶ τύπῳ, ὃν ἐκπροσωποῦσιν αἱ δύο ὑπ' ἀριθ. I καὶ II κεφαλαί καὶ τῶ ἔτι ἀρχαιότερῳ ἐκείνῳ, ὃν πλεῖστα ὄσα ἔργα τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης ἀντιπροσωπεύουσιν (οἷα οἱ πολλοὶ Ἀπόλ-

λωνες, κεφαλαί διάφοροι ἐν Ἀττικῇ καὶ ἐν Δήλῳ κτλ.),¹ ἤλθον εἰς φῶς ἱκανὰ παραδείγματα καὶ τοῦ τύπου τῆς κεφαλῆς ἀριθ. III καὶ τινὰ τούτων εἰς ὑπερβολὴν φέροντα τὰ ἰδιαίτερα αὐτοῦ χαρακτηριστικὰ τὸ ἰσχυρὸν μάλιστα καὶ λιτὸν τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ σκελετοῦ. Ἡ ἀντίδρασις λοιπὸν πρὸς τὰ καθεστῶτα καὶ ἡ εἰσαγωγὴ νέων ἐν τῇ τέχνῃ ἀρχῶν φαίνεται ἰσχυρὰ οὕσα ἐν Ἀθήναις ἤδη κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς 5^{ης} ἐκατονταετηρίδος, ἂν ἀποδειχθῇ ἀληθὲς τὸ λεχθὲν, ὅτι πάντα τὰ ἐν Ἀκροπόλει ἀνασκαπτόμενα εἶναι λείψανα τῶν πρὸ τῆς ἐπὶ Ξέρξου Περσικῆς εἰσβολῆς χρόνων. Εἰς τὰ ἄκρα μάλιστα μεταπηδῶσα, ὡς συνήθως πᾶσα ἀντίδρασις, ἐποίησε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐν σελ. 44, ἀριθ. 26 ἐν τῶ πρώτῳ τεύχει τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὑπὸ Κ. Μυλωνᾶ περιγραφέντος ἔργου, ἐνθα πλὴν ἄλλων καὶ αὐτὸ το ἰδιάζον τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης γνώρισμα, τὸ τυπικὸν μεῖδιμα οὐ μόνον ἐξήλειψεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦναντίον, δηλ. εἰς ἐμφανῆ σκυθρωπότητα, μετέτρεψεν ὁ τεχνίτης διὰ τῆς πρὸς τὰ κάτω κάμψεως τῶν γραμμῶν τοῦ ἄνω χείλους, ἐξ ὑπερβολῆς, ἐννοεῖται, καὶ χωρὶς τοῦτο νὰ προτιθῆται κατὰ τὴν γνώμην μας.² Ὅτι δὲ πολλὰ τῶν περὶ ὧν ἐνταῦθα ὁ λόγος εὐρημάτων νέα θὰ παράσχωσιν ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς γνώμης, ὅτι τὰ ἐν Μονάχῳ Αἰγιναῖα ἀγάλματα εἶναι προϊόντα χρόνων ἀρχαιοτέρων τῶν κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους, ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἰκοθεν ἐννοεῖται.

¹ Ἐν Ἐλευσίνι τῇ 14^α Ἰουνίου 1883.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΟΝ.

Ἐν τῶ κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἀγορὰν καὶ παρὰ τῇ Ἀδριανείῳ στοῦζ κειμένῳ Τουρκικῶ Τζαμίῳ, σκαφῆς γνησιότητος πρὸ δύο περίπου ἐτῶν πρὸς θεμελίωσιν τοί-

¹ Χρωματισμοῦ σώζουσι καὶ οὗτοι ζωηρὰ ἔχον· ἡ ἴρις ἦν καστανόχρους, ὁ ταύτης κύκλος, ἡ κόρη καὶ τὰ βλέφαρα μέλανα.

² Περὶ τούτου τοῦ ἐν ἀγγείῳ μετ' ἐρυθρᾶς γραφῆς σχήματος τοῦ ὀφθαλμοῦ παρὰ. Mittheilung. Arch. Inst. 1879 σελ. 42.

χων, εὐρέθη τεμάχιον στήλης λίθου ὑμηττείου ἐφ' ἧς ἀναγινώσκειται ψήφισμα κολοβόν, τὸ ὁποῖον, περιελθὸν νεωστὶ ἐξ ἀγορᾶς εἰς τὴν κτήσιν τῆς ἡμετέρας Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας καὶ οὐπω ἐκδοθὲν, δημοσιεύομεν ἐνταῦθα κεφαλαίως γράμμασι, ἅμα δὲ καὶ ἐν μεταγραφῇ προσθέντες καὶ τινὰς συμπληρώσεις κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἡμῖν. Ἰψ. τῆς στήλης 0,32. Πλάτ. 0,135.

¹ Παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. II. Γ. 1883 Τεύχος Α σελ. 43, ἀριθ. 23.

² Παράβ. Mittheilung. d. Arch. Inst. 1882 σελ. 193 καὶ ἐφεξῆς.

ΜΗΝΟΣ ΕΝΔ
 ΚΙΑΣ ΕΥΝΟΥΣ ΩΝ Ζ
 ΕΝΕΝΛΕΙΠΩΝ ΠΡΕ
 ΝΤΑΕΝΤΕΤΑΙΣ ΛΙΤΟΥ
 5 ΑΠΑΝΟΥΔΕΜΙΑΝ
 ΑΤΟΙΚΟΥΝΤΑΣ ΔΙΑΤΕ
 ΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΕ ΚΑΙ ΔΑΠΑ
 ΙΣ ΕΝ ΑΓΟΡΑ ΕΔΙΠΝ
 ΟΥΝΤΑΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ
 10 ΟΚΑΙ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΩΣ
 ΣΥΝΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΑ
 ΔΙΑΦΟΡΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑ
 ΔΡΑΧΜΑΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣ
 ΙΤΑΣ ΠΑΝΤΑΣ ΔΑΓΟΝΤΩ
 15 ΑΤΟΤΑΝ ΧΟΡΑΓΙΑΝ Μ
 ΣΤΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΥΛΗ
 ΜΕΝΟΙΣ ΙΣ ΤΑΝ ΠΥΡΙΧΑΙ
 ΘΑΝΟΣ ΑΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩ
 ΙΚΑΙ ΤΩ ΔΙΙΚΑΙ ΑΡΙΣ
 20 ΙΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΙΝ
 ΑΙΣ ΤΕ ΠΟΛ
 ΓΡΑΨ

. Μηνός ἐνδ[εκάτη
 . . . [ἐπειδή] . . . Νικίας εὔνουσ ὦν δ[ιατε-
 λεί] ἐν ἐνλείπων πρε[σβ . .
 ντα ἔντε ταῖς λιτο[υργί-
 5 αῖς] ἅπαν οὐδεμίαν
 κ]ατοικοῦντας διατε[λεί
 λι]τουργίαν τε καὶ δαπα[ν]ην
 α]ς ἐν ἀγορᾷ ἐδίπν[ισε
 κατοικ]οῦντας Ῥωμαίους
 10 δύ]ο καὶ ὀγδοηκοστῶ ἔ]τει
 συμφερόντων τα
 διαφόρου εἰς τὰν κα[τα-
 σκευάν] δραχμὰς πεντακοσ[ί-
 ας] πολ]ίτας πάντας ἀγόντω
 15 ν] ἐποιήσ[ατο τὰν χοραγίαν μ .
 σταν καὶ τὸν αὐλ[η-
 τήν] μένοις ἰς τὰν πυρίχα[ν
 θαν ὅς ἂν φιλανθρώ-
 πω]ς ι καὶ τῷ Διὶ καὶ ἀριστ . .
 20 το]ῖς κατοικοῦσιν [ἐν
 ἄλλ]αῖς τε πόλ[εσιν
 ἀνα]γράφ[αι δὲ τὸν γραμματέα κτλ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1888.

Τὸ παρὸν ψήφισμα ἀνήκει εἰς τοὺς Ῥωμαϊκοὺς
 χρόνους, ὡς ἐκ τοῦ περιεχομένου, ἐκ τοῦ σχήματος
 τῶν γραμμάτων καὶ ἐκ τῆς ὀρθογραφίας δηλοῦται,
 καὶ εἶνε τιμητικὸν εἰς τινα ὀνόματι Νικίαν, ἂν ἡ
 συμπλήρωσις τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ γραμμάτων
 ΚΙΑΣ εἶνε ὀρθή, ὅστις ἐξετέλεσεν ὑπὲρ τῆς τιμώσεως
 αὐτὸν πόλεως πρεσβείας καὶ λειτουργίας, καὶ ἐδεί-
 πνισε Ῥωμαίους, καὶ ἐποίησατο δαπάνην δραχμῶν
 πεντακοσίων, καὶ ἐχορήγησε, καὶ προσήνεγκε θυσίαν
 τῷ Διὶ καὶ τὰ παρόμοια. Ὁ τιμώμενος λοιπὸν οὗ-
 τος Νικίας ἦτο ἄνθρωπος φιλόπατρις καὶ εὐτεβῆς
 πρὸς τὰ θεῖα· διὸ καὶ ἡ πόλις δικαίως ἐτίμησεν αὐ-
 τὸν ψηφίσματι.

Ταῦτα γενικώτερον ἐδυνήθημεν νὰ ἐξαγάγωμεν
 ἐκ τοῦ λίαν κολοβοῦ διασωθέντος ἡμῖν τούτου ψη-
 φίσματος, εἰς τὸ ὁποῖον προσεθήκαμεν μικράς τινας
 συμπληρώσεις, ὅσας ἡ κατάστασις τοῦ λίθου ἐπέ-
 τρεπεν ἡμῖν· ἀφίνοντες δὲ τὴν πληρυστέραν αὐτοῦ
 συμπλήρωσιν εἰς τοὺς σοφωτέρους μας, προσθέ-
 τομεν μόνον ἐνταῦθα, ὅτι ἐνῶ τὸ ψήφισμα εὑρέθη ἐν
 Ἀθήναις καὶ κατὰ χώραν κείμενον, ὡς ἐπληροφό-
 ρησεν ἡμᾶς ὁ πωλητὴς αὐτοῦ, εἶνε γεγραμμένον εἰς
 Δωρικὴν γλῶσσαν, ἐξ οὗ εἰκάζομεν, ὅτι ἐγένετο μὲν
 καὶ ἐστάθη ἐν ἄλλῃ τινὶ πόλει τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα
 τῇ Δωρικῇ ἐχρῶντο διαλέκτῳ, ἐστάλη δὲ καὶ ἀντί-
 γραφὸν αὐτοῦ, ὅπως σταθῆ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τὸ
 τιμητικώτερον, ὅπερ οὐδὲ ὅλως ἀσύνηθες τοῖς ἀρχαίοις,
 ὡς καὶ ἐξ ἄλλων ψηφισμάτων γνωστὸν εἶνε τοῦτο.

ΕΦΗΒΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφηβικὴ ἐπιγραφή ἐπὶ τε-
 μαχίου Ἑρμοῦ ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ μακαρί-
 του Πιττάκη ἐσφαλμένως ἐν ancienne Athènes σελ.
 480 ἐξ οὗ παραλαβὼν ὁ Dittenberger ἐξέδωκεν
 δεύτερον αὐτὴν ἐπίσης ἐσφαλμένως ἐν C. I. A. III,
 ἀριθ. 764 μὴ δυνηθεὶς παντελῶς νὰ ἐννοήσῃ τὸ
 πρῶτον τῆς ἐπιγραφῆς μέρος, ὡς ἦτο ἐπόμενον ἐκ
 τοῦ ἀσαφοῦς τοῦ Πιττάκη ἀντιγράφου· διὸ νομίζο-
 μεν ὅτι ποιῶμεν καλῶς ἐκδίδοντες ἐκ νέου τὴν
 ἐπιγραφὴν μετὰ πανομοιοτύπου ἀπεικονίσματος κα-
 τασκευασθέντος εἰς τὸ 1/4 τοῦ μεγέθους του, ἅμα δὲ
 καὶ ἐν μεταγραφῇ. Ὁ λίθος ἠγοράσθη ἐσχατως ὑπὸ